

Til § 1.

Bestemmelsen affattes således:

„Til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag i henhold til forsorgslovens kapitel XV for perioder

omfattende henholdsvis den 1. juli 1960 og den 1. januar 1961 og herudover opfylder de økonomiske betingelser i lovens § 220, samt til enlige mødre, der for tilsvarende perioder opfylder betingelserne for at få udbetalt bidrag i henhold til lovens kapitel XVI, udbetales der en særlig ydelse, hver gang på 100 kr.“

Bemærkninger til lovforslaget.

De indtægtsgrenser, der i forsorgslovens § 194 er fastsat for adgangen til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag til et barn, føles i mange tilfælde lidet rimelige navnlig for enlige kvinder, der har en indtægt, som kun overstiger grænsen for adgangen til forskudsvis udbetaling med et ringe beløb. De kvinder, der ikke kan få udbetalt bidrag forskudsvis, har mulighed for gennem politiet at få bidragene inddrevet. Det har imidlertid vist sig, at inddrivelsen af bidrag på denne måde har medført, at bidragene i mange tilfælde først har kunnet udbetales efter udløbet af den periode, de vedrører. Der har derfor været fremsat ønske om, at også sådanne bidragsberettigede får adgang til forskudsvis udbetaling af bidragene. Da det drejer sig om beløb, for hvilke den udbetalende myndighed kan søge dækning hos den bidragskyldige, synes det rimeligt at foretage en forhøjelse af de omhandlede indtægtsgrenser, således at disse, pristalsreguleret efter bestemmelsen i lovens § 333, for tiden bliver 12 000 kr., 10 560 kr. og 8 880 kr. for de 3 kommunegrupper.

For så vidt angår de i den gældende lovs kapitel XVI omhandlede bidrag til børn af enker og enke-mænd m. fl. må man finde det naturligt, at beløbene ligesom enkepensionen kun kommer til udbetaling, når der foreligger større økonomisk trang, idet det drejer sig om en ydelse, der bæres endeligt af det offentlige. De for udbetaling af disse bidrag fastsatte indtægtsgrenser er derfor foreslået opretholdt uændret.

Uanset at der kun er tale om at *udlægge* et bidrag, og der er adgang til at kræve bidraget hos den bidragsskyldige, må det påregnes, at der bliver en udgift for det offentlige, idet en del af bidraget er uerholdeligt. Det skønnes, at statskassens merudgift når bortses fra en overgangsperiode, i hvilken udgifterne vil blive noget højere som følge af, at beløbene først kan ventes at indgå fra de bidragskyldige nogen tid efter, at de er udlagt, vil blive 4 mill. kr. årlig.

Som følge af de ændringer med hensyn til børns retsstilling, der er foreslået i det forelagte lovforslag herom, og hvorefter der, såfremt faderskab ikke kan fastslås, heller ikke bliver tale om bidragspligt, må det forventes, at der efter forslagens gennemførelse i videre omfang end hidtil vil opstå spørgsmål om ydelse af bidragsunderstøttelse efter forsorgslovens § 224, stk. 2. Det vil derfor være rimeligt, at den gældende regel, hvorefter understøttelse kun kan ydes, når overøvrigheden i det enkelte tilfælde skønnes, at omstændighederne taler derfor, ændres derhen, at understøttelsen normalt ydes, dog således at overøvrigheden kan modsætte sig dette, når omstændighederne taler imod ydelse af understøttelse, f. eks. når det må antages, at moderen ikke har meddelt de oplysninger, som hun sidder inde med.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

De foreslåede ændringer er, bortset fra den oreslåede ændring i § 224, om hvilken der henvises til det under de almindelige bemærkninger udtalte, af rent teknisk karakter og er en følge af, at indtægtsgrenserne for adgangen til *forskudsvis* udbetaling af børnebidrag forhøjes for den bidragsberettigede.

Til §§ 2, 3 og 4.

I loven om folkeforsikring, loven om pension og hjælp til enker m. fl. og loven om en særlig ydelse til enlige mødre er der med hensyn til adgangen til børnetillæg og særlig ydelse henvist til de hidtil gældende regler i forsorgsloven, herunder beregningsreglerne. Da disse regler fortsat skal gælde for retten til de nævnte tillæg m. v., som ydes af det offentlige, er det nødvendigt at ændre de pågældende lovbestemmelser i overensstemmelse hermed.